

זכרון תורת משה

אכסניה לתורה וחסידות

יו"ל ע"י חבורת האברכים שע"י מרכז מוסדות לעלוב
מיסודו של כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זצוקללה"ה זיע"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

פרשת בא

ד' שבט תשע"ב
גליון תק"ג

זמני כניסת ויציאת השבת

ר"ת	מוצ"ש	הדה"נ	בני ברק
6:23	5:49	4:47	
6:26	5:48	4:33	ירושלים
6:20	6:08	4:49	באר פארק

דברי תורה

ממורינו הנה"צ אב"ד
דקדוקותינו שליט"א

בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו
וגו' למען שתי אותותי אלה בקרבו (י'
(א)

יש לדקדק שלא מציינו בכל המכות
הקודמות שיודיע הקב"ה כי אני
הכבדתי, רק במכת הארבה, כן הקשה
הרשב"ם,

וכן צריך ביאור הלשון שיתי אותותי
אלה בקרבו מהי הלשון אלה שמורה
שדווקא אלה האותות הבאות עכשיו.

ו"ל הנה מכת הארבה היתה המכה
השמינית על מצרים, ומצאנו כי על
הטא אפשר שיענש שבע מכות כמ"ש
בתוכחה (בחקתי) "ויספתי ליסרה
אתכם שבע על חטאתיכם",

וע"ש בבלי יקר מ"ש שם בענין שבע,
ולכן עד שלא לקה פרעה שבע מכות
הי' אפשר לומר כי מצד רשעתו עמד
במרדו, אבל לא שהקב"ה הכביד את
ליבו במיוחד,

ודק אחר שלקה שבע מכות ועדיין
עומד במרדו או ראו כולם כי יד ה'
היתה זאת להכביד לבו ולא מצד
רשעתו לבד,

ולכן דווקא במכת הארבה שהיא המכה
השמינית אמר כי אני הכבדתי את לבו
פי כי עתה יראו כולם בחוש כי אני
הכבדתי את לבו כיון שעדיין עומד
במרדו,

וזהו למען שיתי אותותי אלה בקרבו-
אלה דווקא, כי באלה האותות יודע
לעין כל שהקב"ה הכביד לבו משא"כ
במכות הקודמות כנ"ל.

ו"ל עוד עפי"מ דאיתא במהר"ל בנר
מצוה סוף ד"ה ת"ר נר חנוכה מצוה,
ו"ל כי הנהגת עולם הטבע הוא תחת
מספר ז' כי בזו ימים נברא העוה"ז

הטבעי ומס' ז' מורה על דרך הטבע,
ומס' ח' מורה על מעל לטבע
לפיכך מה שאחר הטבע הוא תחת מס'
שמונה, שמונה הוא אחר ז' ימי הטבע
עכ"ל.

לפי"ז שזו הוא טבע וח' למעלה מטבע,
ולכן כל זמן שלא לקה פרעה רק ז'
מכות הי' אפשר לומר כי ההכבדת הלב
היא בדרך הטבע,

אבל במכה השמינית בארבה כתב
ולמען תספר וגו' את אשר התעללתי
במצרים שכעת כבר יחד כולם ראו
והודו שאני הכבדתי את לבו ולא מדרך
הטבע היא,

כי הוא למעלה מהטבע רק הקב"ה
הכביד לבו כנ"ל. (בא תשנ"ב)

לה ע"י טבילות המקוה, וידוע
שהוא זיע"א אמר בסוד המקוה
שיורדים במדרגותיו מטה ועוד
יורדים ועוד ירידה וכשמגיעים
לתחתית לתכלית הירידה אז
שבים ומתכופפים בייגט מען זיך
ערשט אונטער, שכך היא
פעולת הטובלים במציאות.

וללמד באה על פנימיות הכוונה שהיא תכלית השפלות
והענווה שאדם מישראל משפיל עצמו ומכניע ומוריד
עצמו עד למטה ואז שב ומתכופף עצמו גופו ונפשו
בתכלית הכנעה וענווה.

והנה במאמריו ותורתו הק' וכן של שאר הצדיקי אמת
אין לנו השגה ועכ"ז יש בדבריהם הק' פשטים עא"ס,
ולכן אפשר לפרש הני דברי קדשו לפי"מ שאי'
מצדיקים שהנה ארז"ל (שבת טז:) כלי חרס שבירתו זו
היא טהרתו ופירשו הם שכלי חרס רומז לאדם וגופו
שנוצר מן האדמה ומשול כחרס הנשבר, וכיון שאי' לב
נשבר ונדכה אלוקים לא תבוה", לכן גם אם נטמא
ונודה כטומאת החטאים ועוונות ומידות שאינן טובים
וראויים אז ע"י שיבוא ויראה את עצמו לידי לב נשבר
ושברון לב ושפלות רוח אז יזכה להמשך בחי' אלוקים
לא תבוה ויהיה שוב רצוי לפני השי"ת וזוהי טהרתו.
ולכן הרמז כלי חרס שבירתו זו היא טהרתו, ונמצא
לפי"ז שיסוד הטהרה הוא לב נשבר ונדכה וממילא
נמצא שאם רח"ל טובל האדם במקוה וגאוותו עליו
ועמו, א"כ הוא כטובל ושרץ בידיו שלא עלתה לו
טבילה וממילא נמצא שטהרת המקוה היא דווקא
כשטובלים שם מתוך ענווה ושפלות רוח, וממילא
שלבן דיבר בקדשו מרן מוהר"ד שסוד המקוה
כשיורדים ומתכופפים וכשמגיעים לתחתית וכו' כנ"ל,
שע"י ענווה ושפלות רוח וזכין לשלימות טהרת המקוה,
גם ידוע הווארט ממרן מוהר"ד זיע"א שהזיידע רבי מרן
הרמ"מ היה רגיל לחזור עליו לאמרו דבתוה"ק (שמות)

איתא שפרעה הרשע אמר "לא תאסיפון לתת תבן לפני
העם" ודקדק הוא שבתורה כתיב תאספון בתוספת אות
א' אחר האות ת', ולכאוי' הוא ייתור שהרי תאסיפון
פירושו להוסיף והיה ראוי לכאוי' לכותבה עם ו' אחר
הת' או בכתיב חסר,
אבל מ"מ תוספת האות
א' למה באה,
ופירש מרן בדרך רמז,
שהנה כידוע משה רבינו
ע"ה גדל בבית פרעה
בית המלוכה בשנותיו
הצעירות והיה מאוד
מקורב למלכות, וגדל
אצל הצדיקת בתיה בת
המשך בעמ' ב

שיחת קודש

מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר
שליט"א

יומא ההילולא של מרן קוה"ק הסב"ק
הרה"ק רבינו דוד מלעלוב זיע"א
ז' שבט תשע"א - א"י

היום הוא יומא ההילולא קדישא של מרן
הייליגע זיסע רבינו דוד מלעלוב זיע"א
שכידוע הוא היה אוהב ישראל האמיתי,
ומעולם לא ראה רע כלשהו על שום
יהודי אלא ראה בהם ועליהם תמיד אך
טוב וחסד.

ומסופר שפ"א שוחח מרן מוהר"ד זיע"א
עם אחד מהצדיקים קדושי עליון, ואז

התאונן לפניו מרן למה זה שאם יש לו איזה קפיידא על בר
ישראל עושה זה רושם ח"ו כי לגודל אהבת ישראל שלו לא
יכל לסבול את זה, ענה לו הצדיק הנ"ל שהרי גם בחז"ל מובא
ומצינו שהקפידו ועשה זה רושם, ענה לו מרן מוהר"ד והרי
לכן זה נכתב כדי ללמדנו שלא נעשה כן. ובגודל אהבת
ישראל שלו ודרגתו הרמה לא יכל לסבול שיחול ח"ו איזה
קפיידא אוי עונש על בר ישראל וכש"כ שלא רצה שממנו
עצמו יצא בזה.

ודבר ידוע הוא מצדיקי אמת שלעתיד לבוא נוסף על כל
המסכתות שישנם כבר יהיה עוד מסכתא שנקראת "מסכתא
דרבינו דוד מלעלוב", ובפשטות פון אויבן אויף, מסכתא זו
תהיה מסכתא אהבת ישראל שלו שהוא היה כולו אהבת
ישראל. וכן מספרים שפ"א היה במקומו איזה יהודי אחד
תינוק שנשבע שהתנהג כהני אינשי דלא מעלי ורצו הציבור
לתופסו ולעשות בו שפטים כמידתו, ותיכף נטל רגליו ואף
רץ לביתו של רבינו דוד לעלובער בידעו ששם ודאי יהיה לו
עיר מקלט, כי רבינו הק' ודאי יחמול עליו בגודל אהבת
ישראל שלו ומחמת דרך ארץ שיש לאנשים בפני רבינו לא
יעיזו פניהם להזיקו או להרע לו בפניו, וכך הוה שבא לרבינו
וקיבלו בכבוד גדול והגין בעדו להצילו ממבקשיו ועמד עליו
ושימשו בכבוד גדול כ"כ עד שהרבנית של רבינו פנתה אליו
בתמיהה וכי לאיש כזה שהכל מבקשים אותו מחמת רעתו
אתה מכבד כ"כ, אז ענה רביה"ק לעומתה וא"ל: הן בעת הזו
שהוא שוהה בביתו הרי את רואה שאינו חוטא, וליהודי אפי'
עבור שעה אחת שאינו חוטא כבר כל טוב שבעולם אינו
מספיק עבורו.

גם ידוע שמרן מוהר"ד עשה ופעל הרבה למען ולטובת
הרבות מקוואות טהרה שיהיו מצויים בכל מקום להמון
העם, והיה אחוז שיטתו בקודש שזולת שפעולת המקוה
לטהר הרי גם הטבילה בו היא סגולה לקדושה וטהרה לזכות

לזכרון עולם בהיכל ה' לזכר עולם יהיה צדיק

גליון זה הונצח

לכבוד יומא ההילולא של רביה"ק האוהב ישראל וקדושו
הסב"ק מרן רבינו דוד מלעלוב זיע"א בן הרה"צ ר' שלמה זצוק"ל, ז' שבט הבעל"ט
ולעילוי נשמות נין ונכד' להאי צדיק,
ה"ה האי גברא יקרא וחסידא, שלהוי"ה בנש"ק מגאו"ת
הר"ר חיים מאיר בן הר"ר נפתלי ז"ל.
ת. צ. ב. ה.

נדבת ידידיו היקרים והחשובים רודפי צדקה וחסד
בניו ונכדיו למשפ' פרידמאן הי"ו. ארה"ב.
זכות וקיום מרן הסבא קדישא רביה"ק מוהר"ד מלעלוב זיע"א
תגן עליהם באלף המגן להתברך בכמ"ס.

שיחת קודש

המשך מעמ' א'

ואוספים זכויות לצאת ממצרים שזה היפך מחשבותיו הרעים לכן אסר עליהם להתאסף גם יחד ביום ש"ק יום מנוחתם ולכן אמר לא תאספון ולא תתאספו גם יחד, ולכן אמר רבינו שלכן כתוב תאספון בתוספת אות א' שאינו רק לשון הוספה אלא דרך רמז לשון התאספות שאסר עליהם.

ואמנם כבר אמרנו בזה שבועה בני"ו היו מתאספים הלאה בסתר לאחר גזירת פרעה ועיד' דייקא זכו ליצימ' צ"א ח"כ בשלימות ע"י זו ההתחזקות ששאפו שם אמונה ובטחון ומסורת אבדו"ק היפך רצון פרעה להשכיחם ח"ו רח"ל אמונת אבותיהם הק' שהאמינו בה' ובעבדיו ומשה עבדו, ורצה פרעה הרשע להביאם להיפך האמונה לעבוד ע"ז רח"ל, וכמו שהיה אמנם הקיטרוג לפני קרי"ם הללו והללו עובדי ע"ז, והיה מצב קשה כי מלאכי חבלה היו מקטרגים שישראל ע"ז כמו מצרים ועכ"ז ירחם השי"ת וניצלו מהכל.

והנה לכא"ז צ"ב הרי חותמו של הקב"ה אמת ומלך במשפט יעמיד ארץ א"כ איך נסתם פי המקטרג ונבקע לישראל ים סוף, בפשטות י"ל זה הקיטרוג עצמו נהפך לטובת ישראל ולקטרוג על המצריים שהרי מי גרם לישראל שיהיו עובדי ע"ז רח"ל הלא מצרים בעצמם שגרמו לישראל זה בכפייה ממש והשפילום בצרות נוראות ושיעבוד נורא ולא הניחום להתאסף בחיזוק האמונה, א"כ שורת הדין נותנת שיש להתבונן תחילה כשכא המקטרג לקטרג על ישראל מה מונח תחת הע"ז של ישראל ומה מונח תחת הקיטרוג עצמו שהרי מונח כאן אשמה על מצרים וזכות לישראל, ולכן נתהפך הקטרוג להצעת מצרים והיה לטובת ישראל ונבקע להם הים ובני"ו עברו בתוכו ומצרים טבעו שם, וכמו שא"ל משה"ה ירחם לכם ואתם תחרישון, וכל טומאתם אבדה מהעולם ולא תשוב עוד לעולם.

והנה עבודת הקודש של רבינו הק' רבי דוד מלעלוב זיע"א היתה מעל ולמעלה מהשגתנו ועוד לפני שנתקרב לחסידות קיים בעצמו תשובת ספר הקנה ב' פעמים שלפי החשבון יוצא זה עבודה של שש או שבע שנים שלימות, שזה מלא סיגופים ותעניות שא"ל להשיג ולדמות לנו,

ומהחידושי הר"ם זיע"א אתא שאמר על מרן שעוד לפני שנתקרב לחסידות כבר למד הש"ס ופוסקים י"ג פעמים דורך גיוויקט ללא גוימוא. ואי מאמר מהיהודי הק' שהיה כידוע גאון עולם בנגלה ובנסתר שכשהוקשה לו משהו בתוה"ק בנגלה ובנסתר היה שואל שאלותיו למרן מוהר"ד דייקא. ומוזה רואים תוקפו וגבורתו של מרן בתוה"ק, אלא שהיה הכל אצלו מוססה און פארדעקט מיט א פשטות, והתנהגותו היתה בפשטות ובוה הסתיר רום מעלתו וגודל דרגתו.

סיפר הוידע רבי מרן הרמ"מ זיע"א שהה"ק המגיד מקאזניץ זיע"א ביקש מהחווה הק' שישלח אליו כמה אברכים מתלמידיו ומסגל חבורתו כדי שיוכל לשוחח עמהם בתורה עבודה וירא"ש ולהתעלות עמהם, ונענה לו החווה הק' ושלח

פרעה שהיתה כידוע צדיקת וגורת ומסתמא גם ידעה היטב איך להסתיר את יהדותה וצדקותה מפני דרי בית המלוכה הרשעים וכך גם הצילה את משה רבינו ע"ה מן היאור וגדלתו עמה שם ומפורש בתוה"ק שיצא משה לחוץ וראה בעני עמו ובצרתם לו צר, כי הוא היה אוהב ישראל האמיתי ורועה הנאמן וכל ימיו הי"ל מסי"ג עבוד אידישע קינדער כמובא לשון חז"ל הק' שרץ כסוס לפנייהם לפעול להם ישועות שאמנם הוא דרך משל לסבר את האוזן.

אבל רואים מזה כמה התאמץ ומסר נפשו וכוחותיו עליהם ועבורם לטובתם, ובחכמתו הרבה השפיע על פרעה שיתן להם יום אחד למנוחה בכל שבוע ומען לו שאם יעבדו כל הזמן ברציפות הרי ע"כ שיחלשו כוחותם ולא יוכלו לבנות לפרעה פיתום ורעמסס כראוי ולעשות לו עבודה טובה, ולכן מוכרח שינחו יום א' שיהיה פנוי למנוחה ואז יאספו כוחות ויוכלו אח"כ לעבוד בחוזק ולבנות הנ"ל כרצונו.

והנה משה דיבר מעומק ליבו שהרי רצה בכל מאודו ולבו להקל מעליהם צערם וקושיים, לכן דברים היוצאים מן הלב נכנסים ללב ואפי' ללב רע ולב חתום וסתום כשל פרעה הרשע, ולכן אמנם הסכים ונתן להם יום אחד בשבוע למנוחה ומשה רבינו בחר להם שיהיה זה ביום השביעי יום ש"ק,

ובזה פירשו מש"כ בשחרית של שבת "ישמח משה במתנת חלקו", היינו שהוא בחר יום זה כבר במצרים למנוחת ש"ק לכן הוא קרוי חלקו, גם כשנשא אה"כ שבת קודש לדורות עולם, ואחר שניתן להם יום זה מנוחה מעבודת פרעה היו מתאספים בשבת אחים גם יחד וקוראים במגילות שהיו בידם מאבוח"ק אברהם יצחק ויעקב ובהם כתוב כל מה שאירע לאבות עד אז ואיך שהם קיימו כל התורה עד שלא ניתנה, מכוח אמונה ומעש"ט ויר"ש שלהם, ושהבטיחם הקב"ה שאחר שיגלו למצרים יוציאים משם ביד חזקה וקרובה ישועתם לבוא, ובזה היו מחזקים זא"ז ומתחזקים בעצמם בשמירת הדת וגדרי הצניעות, שזכות נשים צדקניות נגאלו ממצרים ומתחזקים שלא לשנות שמם לשונם ולבושם שעבדו יצאו משם כדאי ויצאו מחזקים עם אמונה וכוח הרוחני מכל זה, ולכן פרעה הרשע שהיה מכשף וע"ז הגדולה ביותר בימים ההם הרגיש שדבר זה מפריעו לתוכניותיו כי הוא הצר לישראל הן בגשמיות וברוחניות כי רצה להחטיאם עד שלא יהיה להם עוד זכויות להיגאל ולצאת ולהפטר ממנו, וכיון שראה שאלו ההתאספיות שלהם בש"ק נתן להם דברי חיזוק לכל אורך הדרך,

אליו ג' תלמידים שהם מרן מוהר"ד מלעלוב היהודי הק' ורבי יע"ז מפשעדרבו, וכידוע המגיד היה אדם חלוש ביותר עד שהוצרך לשכב במיטתו במשך כל היום, וכשבאו אצלו כיבדו בסעודה וערך לפנייהם שולחן ערוך באכילה ושת"י, והיהודי הק' ישב אצל המגיד ודיבר עמו בתורה ועבודה בנגלה ונסתר והלבו שניהם יחד מחיל אל חיל, ואילו מרן מוהר"ד ישב אצל השולחן ויבטל סעודתו, ובתוך כך הבחין רבי יע"ז שהמגיד משוחח עם היהודי הק' ברזין דאורייתא ולכן הטוה אונן לשמוע דיבוריהם הק' אז פנה אליו המגיד וא"ל: למה לך לשמוע ד"ת שלנו בעת שתוכל לראות אכילתו של מוהר"ד שכל חתיכת לחם עם חמאה שאוכל הרי הוא קרובן ועוד חתיכה זה עוד קרובן, וישנם כמה גירסאות בזה, וי"א שא"ל שאכילת מוהר"ד יותר גבוהה וחשובה מד"ת שלו עם היהודי הק', ובכאלו דרגות קדושה וטהרה היו אכילתו של מרן זיע"א.

והנה מרן מוהר"ד היה סלול הסתרה, ולכן אחר"ז אירע שביקש ממנו המגיד מקאזניץ ש"ג יאמר לו איזה דברי תורה כי רצה לשוחח אף עמו וליהנות מאורו הגדול והקדוש, ואילו מרן ענה בפשטות שהרי איני ת"ח ומה אוכל לומר לפניכם, אלא שהמגיד אמר לו א"כ תספרו איזה סיפור, ולזה נענה מרן ופתח פי בחכמה וסיפר סיפורו לפני המגיד, ואחר"ז יצא המגיד בהתפעלות גדולה ועצומה מזה ואמר שהיו לו לפני"ו כמה קושיות עצומים בזה"ק וסתרי תורה והכל ניתורץ לו ע"י סיפורו של מרן מוהר"ד זיע"א שהגם שסיפור עם הפשטות שלו עד שאדם מן הצד לא היה מבין כלום וחושב שהוא סיפור בעלמא עכ"ז המגיד הק' מקאזניץ זיע"א ברוב חכמתו וקדושתו הבין היטב, עד שתירץ לו בזה כל קושיותיו העצומות ומוזה יצא בהתפעלות.

גם ישנו מאמר מהחווה הק' שאחר פטירת מרן מוהר"ד אמר עליו שהצליח להסתיר גדולתו ומדירגותיו אפי' מרבו החווה בעצמו, ורק אחר פטירתו כשהתבונן החווה ועיין בפרשת גדולת מרן מוהר"ד אז השיג גדולתו אבל בחיים חיותו הסתיר עצמו כ"כ עד שאפי' רבו החווה הק' לא עמד על זה און האט זיך באגענבעט פון איהם און פון די גאנצע וועלט (גנב עצמו ממנו, היינו שהסתיר עצמו הימנו, וכן מכל העולם כולו), ועבוח"ק שלו היתה נוראה.

עוד לפני שנתקרב לחסידות היו לו עבודות קשות ובהם גילגולי שלג ושכירת הקרח בנהרות הקפואים בחצי הלילה לטובל בהם, תעניות משבת לשבת עד שזכה לזכך ולטהר ולקדש עצמו ועכ"ז עדיין הרגיש בנפשו שחסר מהשלימות עד שנתקרב לחסידות ואז זכה לתכלית השלימות. ותחילה היה אצל הרבי ר' אלימלך מליז'ענסק ואח"כ אצל החווה הק' ושם השיג תכלית שלימותו הק', וכאמור היה רואה תמיד אך טוב וחסד על ישראל קדושים והיה חפץ אך תמיד בטובתן והיה בוכה ומבכה כל ימיו על גלות השכינה, ושמח בשמחת ישראל והצטער בצערן, והיה אוהב ישראל האמיתי.

השי"ת ירחם שזכותו הק' של רבינו דוד מלעלוב בן רבקה ובן שלומה יגן עלינו ועכ"י.

לרגל יומא דהילולא דהסב"ק מרן רבינו דוד מלעלוב

יומא דהילולא ז' שבט

=

עה"פ "בראשית ברא אלוקים וכו', - פירש מרן רביה"ק זיע"א דהראשית הוא ברא אלהים את השמים - היינו יראת שמים.

התוה"ק מלמדת אותנו בכ"ז דלא שייך תורה בלי יראת שמים או יראת שמים בלי תורה, וכאמז"ל (אבות

ניצוצי אש

מכ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זיע"א

ג' (ז) אם אין חכמה אין יראה, אם אין

יראה אין חכמה.

מפרשיסחא זיע"א שעל עצמו אמר שע"י התורה הגיע ליראת שמים,

ועל מחותנו הרה"ק מרן רבי דוד מלעלוב זיע"א אמר שע"י יראת שמים הגיע לתורה. ופתחה התורה ביראת שמים תחילה, להזהיר לנו כי כל שיראת חטאו קודמת לחכמתו חכמתו מתקיימת (אבות ג, ט),

וזהו יראה תתאה, והיראת שמים הבאה לאחרי התורה, היא דרגה אחרת ביראת שמים, יראה עילאה.

רבינו אדמו"ר הגאון קוה"ק הסב"ק האוהב ישראל מרנא ורנא רבי דוד מלעלוב זיע"א, רישא דשושילתא קדישא יומא דהילולא ז' שבט (תקע"ד) [חלק "א]

מתולדותיו בקערה מרן רבינו נולד בשנת תק"ו בעיירה ביאלא לאביו החסיד איש תם וישר ירא אלוקים מוה"ר שלמה זצוק"ל. סיפרו עליו על ר' שלמה שפעם בא אליו סוחר בהמות וביקש לקנות אצלו עמד בקר, ודש' ר' שלמה המישה עשר הזובים בערם, אולם הקונה לא אבה לתת כי אם שנים עשר. עזב הקונה את ר' שלמה עטור בטלית ותפילין ושופק שיח לפני קונו, אמר הקונה לר' שלמה כי ברצוני לקנות את השוורים, אולם ר' שלמה לא השיב לו בכדי שלא להפסיק מתפילתו.

לאחר התפילה הוציא הקונה את המשה עשר הזובים וביקש ליתנם לר' שלמה, ברם כעת לא רצה ר' שלמה לקחת כי אם שנים עשר בהסביר: גמרתו כבר בדתו למוכרם בשנים עשר והנני רוצה להיות "דובר אמת בלבבני", כרב ספרא (עי' מכות נד וברש"י שם) ..

לבן - שחו וידעו ומכיריו של ר' שלמה - וזה הוא לבן גדול וקדוש כזה כהרה"ק מרן רבינו דויד' לעלובער זיע"א.

מסופר שכאשר הלכו האחים הקדושים הרבי ר' אלימלך והרבי ר' זושא זיע"ל בגלות, נתוודע להם פעם מהאי נוקא חכמאי 'דוד' אשר הוריו מתגוררים בכפר ביאלא הסמוך לעלוב, פנו האחים ללשם והתדפקו על בית הוריו ולא מצאו שם כי אם את הילד לבדו, שאלוהו - היק אבקי? ענה הילד שאביו נכנס העירה, "זהוים אמוק" - השיב שעוד מעט קט תיכנס אל הבית, וכך הוה.

שאלו אותה הצדיקים: אמרו נא לנו מהו סדר יומנו של בעלך והנהגותיו השונות, משום שרצוננו לדעת בזכות מה יש לו ילד קדוש כזה?

ביאות האשה שלפניה אנשים משכמם ומעלה, השיבה להם: אין אני רואה אצל בעלי ענינים מיוחדים, רק את זאת אציין שבכל שבת קודש בסעודת רעווא דרעוויק, כאשר הוא משורר את הזמר "יעוה צור חסדו", ומגיע לחרוז "זוכנו לראות בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוות" הרי הוא כובה מאור, ושופק את נפשו בתחנונים לפני אביו שבשמים שיוכה לבן הגון וכשר כך הוא מתאמץ בתפילתו עד שמתעלה לגמרי ועלי להקיצו, כששמעו שני הקדושים את זאת אמרו: אם כן, מוכן כבר מפני מה זכיתם לבן קדוש כזה.

בעל רבותיו בעעירותו היה רבינו עובד את בוראו בתעניות וסיגופים נוראים, ובמשך שש שנים ערך את סדר התשובה הכבד המובא בספר הקנה, כמו-כן ערך לגוללי שלג.

אולם לאחר מכן בהגיעו בפעם הראשונה להסתופף בצל מורו ורבו הרה"ק ר' אלימלך מליזיענסק זיע"ל והיה זה לאחר שסיים י"ג פעמים את כל הש"ס, התנה עמו הרבי ר' אלימלך שלא יקבלו כתלמיד אם לא יחדל מעניינים וסיגופים אלו, ברם כל כך הכניע מרן מוהר"ד כסיגופיו את גופו הטהור והכניעו תחת ממשלתו - ממשלת השכל, עד שהיה כל

מהותו ארך אפים ומושל ברוחו, וכך אמרו עליו - שלא זו בלבד שמעולם לא בא לכלל כעס, כי אף לכלל הקפדה מועטה לא בא מימיו

לאחר הסתלקותו של הרה"ק מליזיענסק זיע"ל בשנת תקמ"ז, המשיך מרן מוהר"ד מלעלוב להסתופף בעל תלמידו החוזק הק' מלובלין זיע"ל, בבית מדרשו של הרבה"ק מלובלין המפרסם רבינו כא' מגדולי התברואים היה שם לדידו הקרוב בן היהודי הק' רבי יעקב יצחק מפישיחא זיע"ל, אשר לימים נעשה מחותנו כאשר היהודי הק' נתן את בתו להרה"ק מרן רבינו משה מלעלוב זיע"א בן הרה"ק מרן מוהר"ד זיע"א.

כשפרצה המלחמה בין רוסיה לנאפוליון קיסר צרפת, נבצר מחסידים רבים לנסוע ללובלין כי כל הדרכים היו בחזקת סכנה, היו רבים מהחסידים נוסעים לעלוב, אל הרה"ק מרן מוהר"ד זיע"א. באותם ימים כשישב פעם עם אנשי בשולחנו הטהור, אמר מרן מוהר"ד:

כעת הנני יושב בשולחנו של הרב! ופירש את דבריו: הרי אם היו העולם יודעים את גדלותו של הרבי החוזק הק' היו כולם נוסעים אליו, וממילא היה שולח הרבי מתארך עד לעלוב, ואני - דוד - הקטן מכולם, הייתי יושב בסוף השולחן מקום שגנו יושב עתה, ואם כן - כשהנני יושב כאן - הריני יושב בשולחנו של הרבי...

דולה ומסקה אחדים מגדולי הצדיקים נתקרבו לדרך החסידות בהשפעתו של מרן מלעלוב בנייהם הרה"ק ר' יצחק מוורקא הרה"ק ר' ישעיה מפשעודבורו והרה"ק ר' שמוחה בונים מפשיחא זיע"ל. הרה"ק הש"ב מפרשיחא היה גאון עצום ולפרנסתו עסק ברוקחות, כשגשג בו הרה"ק מרן מלעלוב להביא את לבבו לעזוב מלאכתו ולבוא עמו לחצר הקודש בלובלין - שם דבק הרה"ק מפשיחא ברבי מלובלין.

כשגשג רבינו הק' ברופא הנודע הרה"ק ר' חיים דוד ברנהארד מפיעטקוב זיע"ל רופא מפורסם בפולין והי' מסתובב בחברת האדונים הפולנים עמם חי באהור וריעות, וכך גם שכת את מקור מחצבתו כי יהודי הוא, אמר לו מרן מוהר"ד כרברים האלה דיע לך שאינך מסוגל לתאר לעצמך הנחת רוח שהיית גורם לאביך שבשמים אילו היית חוזר בתשובה! ויהי כאשר שאל הרופא את רבינו: אך מה יאה על תסא? השיב לו: הנני מקבל על עצמי הדיברים שיצאו מעומק ליבו ופיו הטהור של מרן רבינו הק' חדרו עמוק לתודעתו של הרופא והלהיבו את לבבו, הוא לא מצא מנוחה לנפשו עד

היה מוכן לבעל תשובה גמור, ולמרות עבודתו המרובה בריפוי חולים לא חדל מלקיים "תשובת המשקל" בתעניות וסיגופים. הרה"ק ר' חיים דוד דאקטער התקרב מאד לרבי מלובלין ובעל קדשו עלה ונתעלה כאחד מצדיקי הדור.

הרה"ק האבני נור זיע"ל מסוכטשוב אמר פעם אחת באמצע השיעור לכתורים שלמדו אצלו בזה"ל: אתם יודעתם איך שהראקטער הרה"ק ר' חיים דוד זיע"ל נעשה לגדול בישראל, המעשה שהיה כן היה הוא היה רופא פשוט ככל הרופאים וגם התנהגותו בדת ישראל ג"כ כהרופאים, פ"א בא אליו חולה לדרוש עצמו שמיעצים לו לנסוע למרחץ המין (לבעיד היזע) והוא לא הסכים לזה כי ראה שהחולי מסוכן הוא, ואי אפשר עוד לבוא לביתו בחיים מהמרחץ, החולה לא השגיח על זה ונסע למרחץ המין, אולם גם הרופאים במרחץ מיהרו עליו ליטע בחזרה לביתו, כי הוא מסוכן מאד, ואין לו מה לעשות שם, ובחזירתו עבר דרך לעלוב, וביקר את הרה"ק מרן מוהר"ד וסיפר לו המעשה, וא"ל הרבי בזה"ל:

הא לך יי"ש ושתה לחיים, וגם נתן לו התיכה גבינה לטעום אח"כ, ואמר לו לך לישון ואל תשגיח עליהם כי שטותים הם דוברים, ועשה כן, והנח עצמו לישן כל הלילה, ובבוקר קם בריא, ולקח ברכת הפרייה מהרבי ונסע לביתו דרך פעטריקוב וביקר את הרופא הרה"ק ר' חיים דוד זיע"ל, וכשראהו ואת מראות פניו, נתבהל מאוד, וביקר את גופו וראה שהוא כאחד האדם, והפציר בו לספר לו הכל מה שעבר עליו, וסיפר לו איך שגם הרופאים דגם ג"כ גברו עליו פקודתם לנסוע לביתו ועבר דרך לעלוב וסיפר להרה"ק על המעשה והוא צוה לו לשתות יי"ש וגבינה, וכשמעו זאת נשתומם מרוב תימהון וכמעט יצאה נשמתו מרוב חמד ואמר:

אם בסם המוות נוכל לרפאות להאדם אני מוכרח לנסוע לשמה ולהכיר איש כזה כי יי"ש וגבינה הוא סם לחול' הלו, שהיה חולה על סוכיטיעס ר"ל וגם על הקיבה, ונסע לעלוב להרה"ק מרן מוהר"ד ונעשה גדול, וסיים הרה"ק מסוכטשוב בזה"ל: אבער א גדול לגדול שבישראל, והתחיל לשבח אותו מאד, ואמר שכל הנס שעשה מרן מוהר"ד עם החולה, היה רק להמשיך אליו הנשמה הלו עכריק. (שיח שרפי קודש)

אוהב ישראל צנוע וענוותן היה מרן רבינו כל ימיו, גם מעיני מכיריו הסתיר את גדלותו העצומה בתורה, והיה מתנהג כמאן דלא ידע צורתא דשמעתתא, אם כי פעם אחת נתגלתה גאונותו באקרא, היה זה כאשר החלו אח"כ להתיישב בעיר טשענסטוב, והיה צריך לבנות שם מקוה, לרגל הבניה, התעוררו שאלות הלכתיות, ורבינו בא בענין זה במו"מ של הלכה עם הגאון הנודע אבדקיק פיעטקוב ובשמ"ס שו"ת "ברית אברהם", אז נודע ברבים כי גאון עצום הוא בע"ש ופוסקים, וכל זה לא אגיד ליה, וכך אמר עליו פעם הרה"ק ר' ישעיה מפשעודבורו: בנגלות התורה היה כוחו גדול כאותו גאון בעל ה"יתומים", ואילו בנסתרות אין חקר לתבונתו, כי בעצרתו הרבה עלה בידו להסתתר מאין רואים מילדותו נודע רבינו הק' כאהובן של ישראל ומושיען מצרתם, מופתיו הרבים בריפוי חולי ישראל, בכרבתן וישועותיו בעניני פרנסה ושאר צורכיהם של אחיו האהוביו, נודעו בשערים..

זו"ל הכהן הגדול התפארת שלמה מרדומסק ברמזיו לימי הפורים: "וכדרך הזה שמענו מפה קדוש, הרב הוותיק אוהב ישראל מרנא ר' דוד מלעלוב זיע"א שאמר בזה"ל: איך תאמרו עלי שאני צדיק הדור, אם אני מרגיש עדיין בעעמי אהבת בני וזרעי יותר מבשאר בני ישראל.

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

הילולא דצדיקיא

Table with 2 columns: יום שב"ק שבת, יום א' שבת, יום ב' שבת, יום ג' שבת. Each row contains a list of names and dates for the anniversary of the righteous.

Table with 2 columns: יום ד' שבת, יום ה' שבת, יום ו' שבת. Each row contains a list of names and dates for the anniversary of the righteous.

פרקי חינוך

הרב שמואל שטרן

מחנך ויועץ חינוכי

לדבר עם בחורים ולעוררם לדבוק בקדושה, (ועוד אותי במאוד על תמיכת המאמרים והוספי שהוא מסכים לדברים שהגני מותב...) כי הרבה בחורים טוענים שמעולם לא דיברו עמם, ומה יעשה הבן ולא יחטא, עכ"ל.

נוסיף ונאמר: תדע בני היקר הז"ל הק' אומרים כי אמנם כל ההתחלות קשות אבל בסוף מובטח לכם כי יערב לכם, אם תומכים בבן מיד.

וזאת למודעי דיום הבר מצוה היא בכותלי הת"ת, הילד עדיין לא נמצא בכותלי הישיבה קטנה- ואינו קולט שנעשה בחור, ומחשיב עצמו לילד, למרות שבמציאות הוא גדול לכל דבר, צריכים לידע איך וכיצד לכוין שלא יהא ח"ו בועט שכירא שמעמיסים עליו יותר מכוחו וצריך סיעתא דשמיא מיוחדת לכך.

ידועים דברי בעל 'אברת שלום' עה"פ "אם זרחה עליו השמש" (שמות כב, ג) שכתב רש"י הק' הבא להורגך השכם להורגו, שהשכם רומז לשנות הנעורים, ולהשכמת האדם בבוקר, גופא בתר רישא גריר, אם שנות הנעורים הם כהוגן, וכן השכמת הבוקר כדבעי, אז כל היום כל השנה כל החיים תראה אהרת, כ"ק אדמו"ר מוויזניץ שליט"א אומר השכם עם הכולל גימט' שכתה, שהכל צריך להיות עם שמחה. אבל לא רק עם קניית בגדים חדשים מבינים הנער לבר מצוה. אומרים בדרך צחות לבחור הבר מצוה מהטבע שבתחילה כשהבגדים והכובע החדשים הם, שומרים ומקפידים עליהם שלא יתלכלכו וכדו', והוא רמוז, עכשיו שהנך מתחדש עם יצר טוב לרגל הגיעך ליום הנסך לעול התורה ומצוות ראה שלא ללכךך את הנשמה כי הכל חדש נקי ומצוחצח.

במהותו ילד- אומר היצה"ר זה לא בחור אלא הוא ילד מחופש לבחור, ומתחיל להציע לו עצות, אשר על כן אומר האבא בני יקרי, ברגע שנעשית בר מצוה אפשר להכין דף סדר היום עם החלטות, העיקר לא להישאר עד למקומך ילד. וזהר האב שלא יהא קבלות גדולות מדי, לפי הכלל תפשת מועט תפשת, באמת יש לתת לב שלא להסתפק אך בדברים הטכניים של הבר מצוה.

בספר "מנוחה וקדושה" שנכתב ע"י תלמיד הגר"ח מוולוז'ין זצ"ל שם כתובים דברים מלאים כיצד ידבר האב אל בנו לפני מלאות לו י"ג שנים, בזה"ל: בתחילת שנת י"ד קל לזכות לעבודת ה' מאהבה. ומסביר בשם האלשיך הק' שעיקר התגברות נגד יצר הרע אינו אלא ביום א' ואם ח"ו ישמע ליצרו ביום ראשון יתגבר עליו יום יום עד שבקושי יעלה בידו לצאת חופשי, ולכן ביום זה ילמוד כל היום בלא לדבר כלל, וכתב לנסות יום ראשון, ואם ה' יהא בעזרו יהא לו חשק להתנהג כן עד ארבעים יום- וכתב בפרוש שזה לילד שנפשו חשקה בזה וגם לבדוק אם לומד בשמחת הלב, וכך כותב "אם זכית להשמר מעבירה מהעת שנעשית בר מצוה וזכית בלימוד מ' רצופים כמו שהוריתך, דע כי ה' אלוקיך עמך כהבטחת הגאון החסיד ר' חיים מוולוז'ין עם ראיות גדולות המובאים מספרו". (עיי"ש עוד דברים מתיקים).

כאלה וכאלה ישמעו הילדים וכך במשך ארבעים יום מהבר מצוה לפי סוחות הילדים - גם לאלו שמשושה מה לא עשו ארבעים יום, ידוע מה שהרבי ר' אלימלך זיע"א כותב בצעטיל קטן סעיף טז כל דבר ודבר ארבעים יום אפשר לשבור הטבע עיי"ש.

בהכנסי לקודש פנימה אצל כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א מלעלוב אמר לי שצריך

לכ' מערכת זכרו תורת משה מדור פרקי חינוך שלום וברכה מאוד נהייתי טעוד רבים על הדברים שדרכונות בנושא החשוב "תופעת בחורים ילדים מצלמים".

זכיתי כמה וכמה פעמים לשמוע מכ"ק עט"ר מרן אדמו"ר שליט"א שהתבטא בחריפות נגד זה שמצלמים, ובפרט בעת שולחן הסטרוה ופעם אמר שזה לא גן חיות" שמצלמים, וכנהג וכנהג, והיה זה למורת רוחו כל תופעת הצילום, וידוע שתמיד כשמצלמים אזי הוא מחוה בידו הק' לרמז לצלם שירפה ממצלמו.

אשריכם שהנכם זוכים לבטאות במאמנות את הדברים האלו, ששידוע בדרות שיעברו הקפידו מאוד עליהם. אשרי לגליון החשוב שנתן ביטוי לדבר נשגב זה. חיצוק ואימצו והמשיכו להפיץ דבר ה' ביתר שאת וביתר עוז.

ידידכם החפץ בעילום שם זעירא דמון חביא פק"ק לעלוב

יה"ר שנוכה לחנך הילדים כרצון אבינו שבשמים אמן. גוט שבת

לכ' מדור 'פרקי חינוך' ששמו יוצא לשם ותהילה בפי כל, הנני אחד מני אלפים בקצוי תבל שמתענגים מדבריו המופלאים של המחנך הרב שמואל שטרן שליט"א. ועל כך ברכת ייש"כ מיוחד.

היות ומתקרב בעז"ה שמחת הבר מצוה לבני יקרי, ב"ה אנו רוכשים לו מכל טוב, נדמה לי שחסר משהו אצלו בתוכו, אצייין כי בני הוא ילד טוב הלומד ומתפלל ומומושמע וכו' ובכל זאת חסר משהו. ר. מ. מ. - אשדוד

ת. ברור הדבר כשמש בצהריים, דבאם נכין את הבר מצוה בחור רק בבגדים חדשים, אולם והזמנות וכו' אזי רק זה יהיה מנת חלקו ריק מתוכן של הבר מצוה- ולעומת זאת אם נכין אותו כראוי ניצוק נשמה ליום הנשגב. רבות היה חור ומשנן כ"ק אדמו"ר מוויזניץ שליט"א שעוד לא המציאו המחשב שתיתן בו לחיצה על כפתור וייצא בחור ירא שמים.

באמת כיום בדרך המלקטים ישנם ספרים טובים על יום הבר מצוה- כמו "ימי הבררות" להגה"צ המקובל הרב הניאל פריש זצ"ל, וכדאי כי בשולחן השבת בשבתות שקודם הבר מצוה, האבא ילמד עמו וייליב את נפש בנו בגודל יום הבר מצוה בכללות ושנות הבררות בפרט, שהם היסוד להמשך החיים, אפשרי אפי' להעלות שאלה בפניו: בני יקרי, מה זה "בחור", לשוחח אותו שיחה, הילד מעצמו יתבונן וישיב תשובות על זה.

כמו שידוע מהגה"ק החתם סופר זי"ע וכן ציינתי זאת במאמר הקודם: מדוע נקרא בחור כי ה' בוחר בו והוא 'בחור לה' מבחלה הרעיון שתקופה זו הוא בחור אצל ה', והיינו ששנות הבררות הם המובחרים אצל ה' מכל השנים, זה כבר מהיכי!

נדבר עמו ונשאלהו: בני יקרי כיצד הנך רואה עצמך כבחור או כמה נהיית אחרת מילד שהנך נקרא מעכשיו בחור, הדו שיח יכול יפה מאוד להתפתח,

אפשר לספר להם מהמשגיח הגה"ח ר' גודל אייזנר ז"ל מיישיבת "חידושי הרי"ם" שהיה אומר לבחורים משל לכפרי שזרע בשדה וכל פעם כשהחלה הצמיחה, הגיעו ציפורים וחיסלו את יגיעת כפיו- יעצו לו חבריו שיעשה דחליל שיפיל אימה על הציפורים, ועשה כן והיתה לו הרווחה, הציפורים המופתעים מדהחליל לא העזו עוד להתקרב, והנה יום אחד ניסתה ציפור להתקרב יותר ויותר לדחליל והנה לפליאתה הדחליל לא נע ולא גרשה, מיד קראה לחבריה והם אכלו הכל ולא הותירו שום שריד ופליט מכל מה שיגע ועמל..

והנמשל אומר ר' גודל ז"ל: בחור נעשה בר מצוה מלבישים אותו מלבושי כבוד, היצר הרע רואה לפניו בחור ואינו מעיז לגשת אליו, אבל כשה"ח הבחור לא זו ולא נע ונשאר

אלה יעמדו על הברכה אשר נדבם לבם לנדב להוצאות העלון לזיכוי הרבים

אלה יעמדו על הברכה אשר נדבם לבם לנדב להוצאות העלון לזיכוי הרבים

ברכת מזל טוב נאמנה

הגנו לבקר מעומקא דליבא ובכל לשון של ידידות והיבה לידידינו ותומכינו העומד לימינו היקר באנשים מיקוירי אנ"ש. לבו ער ופתוח לכל דבר שבקדשים, תורה ויר' ש אצלו משולבים רחם ומוקיר דבנו והכמים ואיזה גופיה צורבא מדרבנו, הנה"ח זודף צדקה וחסד, מסור ודבק לרבוה"ק מלעלוב הרה"ח ר' ישעי' אילאוויטש שליט"א - בארא פארק - ארה"ב

ולבנו ברא כרעא דאבנו היקר והנעלה, תורה ויר' ש אצלו מהוברה, רוצו"ח הרה"ח ישדאל חיים הי"ו - ב.ב. ארה"ב

לרגל שמחת הולדת הנין - הנכד ני"ו אצל האבך החשוב והנעלה מאנ"ש היקרים, מלא וגדוש בתו"ש ומידות טובות, ה"ח הרה"ח ר' מנחם נאגעל הי"ו בשעטומ"צ יהי רצון שיזנו לרוות נחת ממנו ומכל יוצ"ח, מתוך שמחה והרחבת הדעת ובכל אשר יפנו יצליח.

ברכת מזל טוב נאמנה

למעלת ידידינו היקר והמפואר, על כל מכיריו אהוב וחביב, מיקוירי וחשובי אנ"ש, לבו ער והם לכל דבר שבקדושה, רחם ומוקיר רבנו והכמים, מופלג בכל מידה ומעלה, מקושר למרן אדמו"ר רבינו הקדוה"א יע"א ולמרן רבינו שליט"א שיבלט"א

הנה"ח הרבני ר' ברוך יחזק שזארץ הי"ו ויליאמסבורג - ארה"ב

לרגל שמחת הולדת הנכד - הבן אצל בני היקר והנעלה הנה"ח ר' שמואל זאב יאל הי"ו בשעטומ"צ

יה"ר שיוכה לנחת מהם ומכל יוצ"ח מתוך בריות גופא ונהורא מעליא, ואך טוב וחסד ששון ושמחה יהיו מנת חלקם כל הימים.

לעילוי נשמת

הילד היקר נפש נקי זוך יוסף שלום ע"ה בן הרה"ג רבי שמשון שיבלט"א שליט"א שינה

סבל יסורים קשים ומרים ונפטר ג' שבט תשס"ט

ת. נ. צ. ב. ה.

הונצח ע"י אחיו שיבלט"א ידידינו היקר והנעלה ה"ח דוד שינה הי"ו

לזכר ולעילוי נשמת

המנוח והחן הדגול, נעים זמירות ישראל, עבד את ה' במסירות נפש, אהוב למעלה ונחמד למטה. אשר היה דבוק בכל ימיו נפשו לרביה"ק מרן אדמו"ר הרמ"מ מלעלוב זיע"א, ה"ח הרב הצדיק ר' רפאל זצ"ל בן ר' יצחק אבונט

נלב"ע ג' שבט תשנ"ב. ת. נ. צ. ב. ה.

הונצח ע"י נכדו ידידינו האבך היקר והנעלה הרה"ח ר' יקיר ליעצם שליט"א - ת"א

ברכת מזל טוב

לידידינו היקר והחשוב, כלי מחזיק ברכה, חריף ובקי במכונני התורה וחסידות, כרא דנוליה ביה,

הרה"ג רבי משה פסרמן שליט"א לרגל שמחת נישואי הבן היקר המוסלג בתו"ש כמו אליהו צבי הי"ו עב"ג בשעטומ"צ.

בעזה"ש"ת

לרגל יומא דהילולא דמרן רבינו האוהב ישראל רבי דוד מלעלוב זיע"א

תתקיים עריכת השו"ט ביום ב' בליל אור לז' שבט לאחר השעה 10 אי"ה בבית מדרשונו ר"ע 65 ב"ב

לעילוי נשמת

איש יקר ואהוב, נוח לבריות דן בן טובה ויוסף ז"ל שינה

נפטר ד' שבט תשס"ו

ת. נ. צ. ב. ה.

הונצח ע"י נכדו ידידינו דוד שינה הי"ו

לעילוי נשמת

הרה"ח ר' יעקב מאיר ב"ר ישראל הלוי ז"ל סביני

נלב"ע ה' שבט ת. נ. צ. ב. ה.

הונצח ע"י בנו ידידינו היקר והנעלה מתומכינו החשובים והמסורים ה"ח הרה"ח ר' אברהם מרדכי סביני הי"ו